

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

- 9 se procedere. c. fi. extra de feriis, & l. fi. C. cod. tit. f. Po-
test etiam in summariis pro celeri cause expeditione
iuris dilationes abbreviare, & cauillationes litigā-
tium excludere, atque præcidere elem. dispendiosam
cum ibi not. de ind. & clem. sepe de uerb. sig. Cum igitur
præfatus do. Gubernator aperte cognoscat, partē
aduersam uelle causam examinationis testium pro-
trahere, ut tempus elabatur, & causa nequeat termi-
nari, & consequenter facere, q̄ Cæsar huc usque fru-
stra laborauerit, sequitur, q̄ ipse debet reiectis cauilla-
tionibus partis aduersæ deputare duos notarios, vnū
uidelicet pro qualibet causa, qui dicta testium scribat,
& deputare unum auditorem, uel facere subdelega-
tum, qui dicta testium alterius partis audiat, atque re-
cipiat, & ipse dicta testium alterius audiat, prout hoc
sibi à iure, & ab ipso Cæsare permillum est per supra-
dicta. ¶ Et quod etiam à Cæsare hoc sibi concessum
10 sit, f. constat ex uerbis literarum utriusque partis, in
quibus ipsi d. Gubernatori datur ampla potestas, & fa-
cultas, illi etiam a signādo uices, & locum ipsius Cæsaris
in præfenti causa examinis testium, dicendo amplam
tibi facultatem, locum, & uices nostras cōmit-
timus, per quæ uerba dicitur data d. Gubernatori po-
restas faciendi in hac causa examinis omnia, quæ Cæ-
sar ipse facere posset, & potuisset, arg. c. fanē. & c. pre-
terea. de offi. deleg. & habetur per legistās. in rubr. ff.
de offic. eius. cui mand. est iurisd. ¶ Non obstant ali-
qua, quæ prima facie aduersari uidentur, & in primis
doctrina Bal. in c. fin. in prin. de offi. deleg. qui uoluit,
q̄ quando princeps negotium alicui delegauit p̄ hæc
uerba, ut per se cognosceret, puta dicendo per te fa-
cias, seu per te cognoscas, & examines, tunc uidetur
electa industria personæ, & ille non potest subdelega-
11 re, quia responderet primo, f. q̄ illa doctrina non ui-
detur uera, & est in terminis contra text. in d. c. super
questionum. S. intentionis. ubi etiam si dictum sit p̄
te ipsum cognoscas, & procedas, tamē delegatus p̄-
cipis potest alium in locum suum subdelegare, ergo
magis poterit auditorem deputare, quia facilius de-
putatur auditor, quam detur delegatus, ut i. d. c. super
questionum. S. uerum. Secundo respondeo, q̄ doctrina
na Bal. procedit, quādo princeps in eadem oratione
usus fuit hoc pronome tu geminate, dicendo tu p̄
te ipsum cognoscas, & ita proprie loquitur Bal. ueluti
hoc modo ipsum intelligit, & declarat Abb. in d. c.
fi. in prin. in fi. uer. ponderando geminationem uer-
borum, & huius pronominis tu in eadem oratione,
12 f. quæ geminatio in iure multum operatur. l. cū osten-
dimus. ff. de fideiuss. tuto. Alex. in rub. ff. de uerb. ob-
l. balista. & ibi Bar. ff. ad trebell. & habetur per cano-
stas in c. fi. cautio. de fide instr. ¶ Non obstat, q̄ Cæ-
sar committendo examen testium Do. Gubernatori
uidetur industriam personæ elegisse, & consequenter
ipse uices suas alteri committere non potest. c. fi. §. 1.
de offic. deleg. cum sim. Quia responderet primo, q̄
licet attenda hac ratione forte do. Gubernator subde-
legare non posset (quod quidē expressē negatur) tamē
non impeditur, quominus possit in hac causa au-
ditorem deputare, quod est minus, quam subdelega-
re per ea, quæ supra dixi. Secundo respondeo negan-
do, quod in hoc casu sit electa industria personæ,
13 qm̄ f. ut probatur ibi ex text. & Abb. & docto. oēs cōi-
ter sequitur, regulariter, & in dubio princeps cōmit-
tendo alicui negotium cum cognitione cause, & sic
cum iurisdictione nunquā cenietur industriā perso-
næ elegisse, sed potius uoluisse prouidere negotio, &
illius expeditioni: & ideo pro faciliiori negotii expedi-
tione lex, & canon uolunt, q̄ delegatus principis pos-
14 sit subdelegare; & f. ad hoc, ut industria personæ dica-
tur electa, requiritur, q̄ hoc constet uel expressē ex

uerbis principis, uel tacitē ex aliquibus uerbis hoc im-
portantibus, ut est text. in d. c. fi. §. 1. & in fi. Sed in casu
nostro princeps hoc uerbis non expressit, ut constat,
nec sunt expressa aliqua uerba, quæ hoc tacitē impor-
tent, ergo dicendum est nō esse electam industriam
personæ, & propterea sequitur, q̄ do. Gubernator po-
test hoc negotium alteri subdelegare, qui uices suas
gerat per supra allegata. Quod aut non sint expressa
talia uerba, ex quibus inferatur, electā esse industria
personæ, demonstratur, nam secundum doct. com-
muniter industria personæ dicitur electa, quando in
eadem oratione princeps geminatē hoc pronome
tu usus fuit secundum Bal. ut supra retuli: quod in ter-
minis nostris factum non reperitur. Secundo quādo
princeps usus esset his uerbis, per te personaliter cog-
noscas. d. c. fi. §. 1. quod similiter non fuit dictum in
casu nostro. Tertio quando princeps commisit, atten-
ta fide, aut industria, seu circūspectione, uel legalita-
te illius, cui commisit, ut in d. c. fi. §. 1. quod est in casu
nostro factum non fuit. Quarto quando causa crimi-
nalis esset per uiam inquisitionis commissa. d. c. fin. §.
1. ubi casus, seu quādo esset commissa prouiso eccle-
siæ de prælatis, & ministris, seu quando esset deman-
datum simplex nudum ministerium sine iurisdictione,
ut in d. c. fi. in fi. & in §. 1. Sed in casu, de quo agitur
non fuit commissa causa criminis per inquisitionem
sed ciuili, uidelicet, examen testium, nec fuit com-
missa prouiso de prælatis, & ministris ecclesiæ, nec
etiā fuit commissum simplex nudum ministerium,
sed cum iurisdictione, ut patet ex tenore commissio-
num, & literarum, ergo arguendo à sufficienti partiū
enumeratione apparet, q̄ in casu nostro industria p-
sonæ non dicitur electa. Quare do. Gubernator nego-
tium examinis testium alterius partis rectē subdele-
gare potest per prædicta. Hæc sunt, quæ in præfenti
articulo raptim, & ferē ex tempore mihi occurrerūt.
Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Appellatio, & illius causa non potest prosequi, nec committi post
lapsum fatalium.
- 2 Rescriptum non faciens mentionem de sententiæ, seu laudi transitu
in rem iudicatā p̄ lapsū fataliū nō ualet, nec iurisdictionē tribuit.
- 3 Periuurium cum periuurio, & culpa cum culpa compensatur.
- 4 Appellante utraque parte una, uidelicet ad Papam, & altera ad
inferiorem, utraq; appellatio est ad Papam deuoluta, etiam si
coram inferiore per alteram partem processum fuisset.
Et an processus coram inferiore factus ualeat.
- 5 Rescriptum delegatorum cause appellationis non faciens mentio-
nem de lapsu primi fatalis, & quod propter illum appellatio sit
deserta, an sit subreptitium, & nu. 8.
- 6 Appellationis desertio an inferatur ex solo cursu primi anni, &
minoris temporis, quam sit biennium.
- 7 Appellatiōis desertio p̄ lapsū fataliū tollit pp̄ impedimētū inopie.
- 8 Sententia solum per lapsū biennij, & non primi anni dicitur in
rem iudicatam transiuisse.
- 9 Laudum latum ab arbitratoribus nunquā transit in rem iudicatā.
- 10 In rescripto quando de processu coram alio facto sit faciendā men-
tio, & quando non.

E P I T O M E.

Rescriptum ab exceptione periuirii cōtra impetrā-
tem opposita, ab exceptione subreptionis ex eo, q̄
non fuerit in illo facta mentio de lapsu primi fatalis
& de transitu laudi, uel sententiæ in rem iudicatā ob
lapsum primi fatalis, & ab aliis oppositis defenditur,
& ualuisse, ac iurisdictionem tribuisse, ostenditur.

C O N S I L I U M V I.

HT si plura in præfenti causa contra rescrip-
tum opponuntur, & primo, quod fuit im-
petratum à Bernardo periuro, qui uenit
contra suum iuramentum de non ap-
pellando,

pellando, nec petendo laudū reduci debere ad arbitriū boni iuri. Secundo q̄ per ipsum Bernardū fuit appellatum ad iudicem Regiū, & non ad Papam, & ideo nō potuit is Papā supplicare, ut causā per eum committatur. Tertio q̄ rescriptum est subreptitium, quia non fuit narratum, q̄ tempore cōmissionis causē lapsa essent fatalia, † quo casu appellatio nec profequi, nec committi potuit clemē. si appellationē de appellat. ubi profequutio, & commissio causā nō impedit, q̄n sententia transeat in rem iudicatam, & habetur per Felyn. in c. ex parte. S. il. 2. de rescript. uersic. clemē. si appellationē. Item q̄ † sententia, seu laudum trāsiuerit in rem iudicatā per lapsum fataliū, & ideo rescriptum non ualeat, nec iurisdictiōnē tribuit c. cū inter de re iud. not. in c. ut debitus. de appella. & per moder. in c. ceterum. de refer. Tamen, his non obstantibus, dico, pronūciari debere rescriptum esse de iure ualidū, & non subreptitium, & ex illo iudicē posse procedere. Nam in primis non obstat, q̄ Bernardus sit primus, q̄ uenit contra iuramentū suum, quo iurauit non appellare, nec petere laudum reduci ad arbitrium boni iuri, cum is à laudo appellauerit, illudq̄ ad arbitriū boni iuri reduci petierit, quia respondet, q̄ idē & prius, uel saltem eodem contextu fecit pars aduersa, ueluti cōstat ex instrumento publico in processu producto, & ideo laborat eodē morbo, quo Bernardus laborare asseruit, quo fit, ut † hęc exceptio per iurij mutua cōpensatione tollatur, quia per iurij cū per iurij, & culpa cū culpa cōpensatur, arg. eorū, q̄ uolunt doct. in l. si quis maior. C. de transa. paria enim delicta mutua cōpensatione dissoluuntur, per Bar. Alex. & alios in l. u. ro. per illum tex. ff. solut. matri. Præterea hæc obiectio per iurij magis debet obesse parti aduersæ, quam Bernardo, qm̄ ipse fecit, & procurauit committi causam illius appellationis, quæ fuit à parte aduersa ad Papā interpolita, & non appellationem ab ipso interpolitam, nam pars aduersa appellauit ad Papā, Bernardus uero ad inferiorem, quæ appellatio ad inferiorem, prout facta fuit, nō ualuit, sed solum appellatio ad Papam interpolita c. si duobus. cum ibi not. de appellat. Bernardus igitur, qui causam appellationis fuit profequutus, & illam à Papa cōmitti fecit, potius dicitur profequutus appellationē partis aduersæ, quam suam, & consequenter illā, ob quā pars aduersa potius dicitur cōmitti iuramentū uenisse, quā ipse Bernardus, & ideo hæc exceptio per iurij non aduersatur. ¶ Nō obstat q̄ Bernardus q̄ appellauit ad inferiorem, & corā illo causam appellationis fuit profequutus, non potuit postea causā appellationis ab aduersariis ad Papā interpolite p̄sequi, nec supplicare, q̄ ea alicui iudici cōmittatur, quia uidetur, q̄ † ex quo à snia, & à laudo p̄ utraq; partē à partibus contra ipsa facientibus appellatū reperitur, & vna pars ad Papā, altera uero ad inferiorem appellauit, utraq; appellatio dicitur ad Papā deuoluta, non obstante appellatione per Bernardū ad inferiorem interpolita, perinde ac si ēt ipse Bernardus ad Papam appellasset, quāuis ēt is prius appellasset, ac ēt non obstante, q̄ corā inferiore processum fuisset, licet dubiū sit, an p̄cessus factus à iudice inferiori, q̄ ignorauit appellationē interpolitā ad Papam, in se sit ualidus, ut est tex. cum glo. & ibi Abb. & oēs doct. in d. c. si duobus. & hoc non habet in se difficultatē, ut colligi potest ex iis, quæ scriben. ibi possunt. ¶ Nō obstat, q̄ † rescriptum est subreptitiū, quia in eo non fuit dicitur, lapsa esse prima fatalia, uidelicet primū annū, & consequenter appellationē esse desertam, arg. c. super literis. de rescrip. c. cum inter de re iudic. not. in c. ut debitus de appell. & per mod. post Abb. in c. ceterū de rescrip. Quia huic fundamento facilis est responsio, quod † ex quo biennium nondum erat lapsum, ut col-

ligitur inspecto tempore, quo fuit appellatum, & tempore, quo causā fuit commissā, solus cursus minoris temporis non infert desertionē, & qui desertionē appellationis allegat, fundando se solū in cursu minoris tēporis biennio, nihil facit, neq; ex hoc suā intentionē fundatā habere dicitur, ut uoluit Bal. in l. eos. C. de appell. & per Bar. in l. i. in fi. ff. nil nou. appell. pend. clem. sicut. in fi. eod. tit. & per Fel. in c. ex parte. il. 2. in pen. col. de referi. Præterea † cū pro parte Bernardi fuerint plura impedimenta probata, uidelicet impedimentū inopiæ, quod excusat, arg. l. si procuratorē. S. ignorantes. ff. manda. per Abb. Ant. & Fel. in c. ex ratione de appell. & plura alia, de quibus in processu sequitur, q̄ appellatio ex solo cursu primi anni nō dicitur deserta, ut per Fely. & alios in locis proximē allegatis, & dicunt docto. communiter in d. c. ex ratione, q̄ stante impedimento ex parte ipsius appellantis, puta impedimento inopiæ, tēpus datū ad profequendam, & finiendā appellationē ipso iure non d̄ currere, sed interim stare in suspensio, ut ibi, & per Saly. in l. p̄ses. C. de appell. ¶ Nō obstat, quod in rescripto nō fuerit facta mentio, q̄ laudum transiuerit in rem iudicatam per lapsum fataliū, uidelicet per lapsum anni, quia ex prædictis patet responsio, nā † per solū lapsum primi anni, & præcipuē q̄n probatum fuit impedimentum legitimum ex parte appellantis, non infertur, q̄ appellatio fuerit deserta, & cōsequenter snia in re iudicatam transiuerit, ut per Fel. in d. c. ex parte. il. 2. solū enim per lapsum biennii infertur, sententiā transiuisse in rem iudicatā, clem. sicut. de appell. ergo cum appellatio non fuerit deserta, nec snia trāsiuerit in rem iudicatā, de eis mentio fieri non debuit. Præterea quāuis à laudo possit appellari, uel peti illud reduci ad arbitriū boni iuri, tamen † laudum latum ab arbitratoribus, quale fuit laudum in casu nostro, nunquā transit in rem iudicatam, ut nota. uoluit Ant. de Butr. in c. quinquauallis. col. 45. de iureiurā. ut refert, ac sequitur Fel. in c. proposuisti. de probatio. ¶ Non obstat, quod de processu per ipsum Bernardū factō corā inferiore non fuit facta mentio, ergo rescriptū est subreptitiū c. cum inter de re iud. & nota. in d. c. ut debitus, quia de processu mentio in rescripto non est faciendā, quando sumus in causā, cuius sententia nō transit in re iudicatā, ut in casu nostro. Ant. & Io. And. in c. rector. in 1. col. de re iud. & Fel. in c. ceterū. in 3. limitat. de rescrip. Præterea cum in terminis nostris causā appellationis, & qualibet alia, quæ inter ipsas partes uertebatur, fuerit cōmissa in eo statu, in quo erat, ut in fine rescripti habetur, nō debuit de processu aliquo mentio fieri, ut per dominos de Rota sub tit. de resc. decif. 20. in nouis. Ex quibus cōcludo, rescriptū tenere, nec esse subreptitiū, & ipsum do. iudicē ex illo habere iurisdictiōnē, & posse ad ulteriora procedere absq; alia pronūciatione, ne detur materia, & occasio appellādi, cū per p̄cessum ad ulteriora iudex dicat tacitē pronūciare rescriptū ualere, & ex eo debere p̄cedi. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Dubitatur frustra, quando habetur casus legis, uel statuti.
- 2 Mercatores, & alii collegium duntaxat, & non uillam, castrum aut ciuitatem facientes possunt solum inter se, & in spestantibus iurisdictionem, artemque suam statuta facere.
- 3 Sed non contra statuta generalia, & ius publicum sue ciuitatis. Contra num. 10. Inferiores legem suis superioribus non imponunt, nec legem superioris tollunt, sed inuant, & quando etiam possunt tollere n. 20.
- 4 Lex superioris tolli uidetur etiam per restrictionem, & limitationem, seu detractionem illius; Contra num. 29.
- 5 Inferiores statuta ad correctionem in iurisdictionis superioris facere nequeunt.

Statu-